

MissionPossible

Gatans barn, unga och familjers liv i förändring

5 / 2010

Två-åriga tvillingar kan bara två ord:

“Slå inte!”

Läs tvillingbrödernas berättelse från
barnhemmet i Odessa, på sidan 5

Ignat Ivanov, Verksamhetsledare

”De bor i min vision.”

Jag satt och åt frukost med min gode vän bibelskolechefen. Han skissade en byggnad på servetten och berättade entusiastiskt: ”Jag fick en vision i natt om att bygga en ny sovsal som gör att vi kan ta emot fler studenter. Det blir så här.”

En ståtlig byggnad tog de facto form och har hittills inhyt 100-tals studenter.

”Tänk,” log min vän mot mig senare. ”Dessa ungdomar vet inte något om den tidpunkt då Herren gav mig denna plan och jag skissade ned den på en servett. Men de lever fortfarande i mina drömmar!”

Vi i Mission Possible känner att vi har fått uppleva samma mirakel många gånger. Hundratals barn har fått nytt liv i våra barnhem – utan att veta om vad grundandet och underhållet av hemmen har krävt. De vet inte att det hela börjat med drömmar och visioner.

Sergei och Slava som vi berättar om i den här tidningen, har aldrig sett mig, någon styrelseledamot och inte heller dig som stödjer vårt arbete. Det enda som dessa plågade barn vet, är att de nu utan fruktan kan växa upp i ett vackert hem, och det är nog för dem. - De lever i vår vision!

”Hjälp, gott folk!”

Mamma räddad från gatan hjälper nu andra!

Det har gått 8 år sedan den nödställ-da unga mamman med sina barn, utmattad och uppgivet ropade på vårt kontor: ”Hjälp, gott folk, vi har ingen annan plats än järnvägsstationen” Jevgeni som då var ett år gammal höll hon i sina armar. Han hade ett hjärtfel. Marina, 11, satt med huvudet nedböjt.

Mamma Rita växte upp på ett barnhem. När hon lämnade barnhemmet trodde hon att hon hade funnit lyckan, men blev ensam med två barn och hamnade på gatan.

Till Ritas stora lycka fick hon och barnen stanna kvar hos oss. Hon blev medhjälpare i hemmet. Marina fick börja skolan och Jevgeni fick behandling. Pojkens allergier förbättrades av kosten - och senare fann vi till allas stora förvåning att även hjärtproblemet var borta!

Marina blev den bästa eleven i klassen. Mamma Rita har sagt, ofta med tårar i ögonen, att hon inte kan tro att allt har gått så väl: de har ett fint, tryggt hem och de har omtänksamma människor runt omkring sig. Familjen är aktivt involverad i kyrkan. Dottern Marina sade nyligen: ”Jag är så tacksam för att mamma inte övergav mig ens i de svåraste stun-

terna och att Mission Possible tar hand om oss. Vi har upplevt underverk! Gud är så god!”

Marina går i tionde klass och planerar en karriär som advokat eller polis för att kunna hjälpa andra människor. Jevgeni har börjat i andra klass.

Man kan inte tro att Rita är samma slagna mamma, som hon var: hon är nu älskad och uppskattad av barnen och fungerar som en oersättlig medhjälpare, en integrerad del av vårt team! Under dessa år har hon kunnat hjälpa många barn och ungdomar med sönderslagna liv, vårdat och älskat många som inte har haft någon annan.

Under många år har vi hjälpt till att lösa familjens problem. Slutligen har de beviljats stöd av samhället. Familjen har varit länge i bostadskön, men fortfarande ingen information om lägenhet.

Må Gud välsigna denna vår älskade familj, och leda dem vidare i sina liv!

MOSKVA
Marina Dolbina

Rita med sina barn Marina och Jevgeni.

Marina och Jevgeni (höger) njuter av höstens skörd i Moskvas barnhem tillsammans med andra barn.

Första orden: “Slå inte”

Tvillingpojknas gripande berättelse. De bor nu på barnhemmet.

Slava och Sergej, barnhemmets nya pojkar, är 2,5-åriga tvillingar. När man tittar på pojkarnas allvarliga ansikten och tänker på hur mycket sorg de gått igenom under sitt korta liv, får man ont i hjärtat.

Det är alldeles för mildt att säga att alkoholismamman försakade sina barn. Kärleken till vodkan hade gått från generation till generation i släkten. Pojkarnas mormor dog som en hemlös alkoholist och lämnade sina barn - bland annat Slavans och Sergejs mamma - i storebrors ansvar. Då den unga modern inte själv hade fått uppleva moderskärlek, kunde hon inte ge det till sina barn heller. Det finns inga uppgifter om barnens far.

Det som intresserade modern, när tvillingarna föddes, var barnbidraget, som hon använde till vodka. När hennes egna pengar tog slut, vandrade hon omkring med sina kompisar och letade efter dricka. Enligt grannarna kunde hon lämna barnen upp till två veckor själva. Grannarna och släktingarna räddade de svältande barnen flera gånger. När modern kom hem blev hon rasande arg över

att någon hade tagit hand om barnen utan att fråga henne.

Kvinnovraket förstod inte, att killarna alltid tryckte i hörnen när hon kom, för att de var rädda för slag. Modern slog barnen för att de inte skulle skrika och gråta, men hon fick dem att gråta ännu mer. De dagarna när hon var hemma, hörde grannarna bara moderns svärande och gormande och barnens skrik och gråt. När någon lämnade mat till familjen, hamnade de i magen på moderns alkoholismkompisar.

Grannarna och släktingarnas mått blev rågat när modern ännu en gång var på ”jobbresa”. Hon hade glömt att låsa dörren och killarna insmorda i sin egen avföring stapplade ut. Ingen la märke till dem i det höga ogräset. I skydd av det irrade pojkarna långt från tomten. Vem vet hur långt de hade kommit om de inte stött på en hund, som attackerade den första som kom in på hans revir. Han bet Slava i huvudet och skadade hans ena öga. (Såren har nu läkt. Ögat klarade sig, men han kommer att ha en kvarstående skelning.)

När polisen hämtade pojkarna och kom med dem till vårt hem, grät pojckstackarna utan uppehåll. De grät när de åt och när de drack. Det kändes som om deras hunger var omättnad. Barnen har också varit sjuka ideligen. Deras immunförsvar är obefintligt, de har dåliga blodvärden. När de kom till oss, hade de svårläkta sår överallt.

Barnen kan inte prata. De enda orden vi har hört dem säga är ”Slå inte, slå inte” De orden skär i natten, när barnen titt som tätt vaknar till ur sin sömn.

Tvillingarna känner inte till ordet ”mamma”. Undra vad som kommer att vara deras första ord, när de börjar prata - om vi bortser från ”slå inte”, som de redan kan...

Sergei och Slava är nu i trygghet!

Frukten av en het sommar:

Gatupojkarnas hårda fasad sprack

Sommaren var väldigt varm även här i Bashkortostan, ibland till och med 45 grader! Under lägret fick vi se skogsbränder och hur åar torkade. Delta-garna på lägret deltog till och med i släckningsarbetet av en skogsbrand.

Vi har mycket gott att berätta om sommaren. I juli var vi på vår traditionella kanotutflykt på floden Sim. Deltagarna bestod av gatubarn och – ungdomar, samt barn från alkoholistfamiljer, som blivit medbjudna av barnen.

Pojke från gatan fann en familj i oss

Ilfat, en 15-årig pojke, som var med för första gången. Han berättade osammanhängande om sin bakgrund: föräldralös, adoption, övergiven, rymning, barnhem, gatan. Vi vet inte vad som är sant. En sak är säker: pojken har levt länge på gatan och kan alla överlevnadsknep.

Ilfat kämpade de första tuffa dagarna utan tobak och alkohol. I slutet av utflykten började han lätta sitt hjärta till oss. ”Jag har aldrig kunnat lita på någon. Ingen har varit intresserad av mig. Jag skulle gärna vilja vara här med er och jag skulle vilja

bli kristen.”

Vi bad tillsammans. Det var gripande när en pojke från gatan bad Gud om hjälp till sitt liv.

Efter kanotutflykten stannade Ilfat kvar på lägret och hjälpte till. Han var redig och flitig. Varje morgon såg vi honom sitta vid stranden och läsa sin bibel. Det känns som han har hittat sin nya familj här hos oss.

”Gör vad ni vill med Vladi, han är ett hopplöst fall!”

Efter flodutflykten höll vi läger för yngre och äldre barn i två veckor till. Alla hjälpte till med det praktiska och gjorde underverk i köket!

Bland lägerdeltagarna utmärkte sig två besvärliga kamrater, Vladi och Artur. 14 åriga Vladi är bitter mot hela världen. Han spenderar sin tid på gatan och försörjer sig genom att snatta. Han är en blivande fängelsekund om han fortsätter med detta. ”Vladi är ett hopplöst fall”, säger hans mamma i telefon till oss innan lägret. Han är en hård kille, men vi har fått kontakt med honom och vi kan redan se framsteg.

”Hej Gud. Här är jag, Artur”

Vladis kompis Artur, 16, är redan dömd till villkorlig dom för rån. Mamman kan inte ta hand om honom, pojken är utan tillsyn. Ilskan mot alla dryper från honom. Redan i början på lägret hann han såra medarbetarna, röka och bryta mot andra gemensamma regler. Vi fundera på att skicka iväg honom, men vi gav honom en chans till. Pojken skärpte sig.

Vi var häpna, när denna tuffa kille en kväll vid lägerelden kommer fram och ber ödmjukt framför de andra: ”Hej Gud. Här är jag, Artur”. Han berättade om sitt tvivel, det han gjort och grät över sin bror, som har en obotlig sjukdom. Artur har verkligen förändrats, vilket vi är väldigt glada för.

Gatupatrullerna, dagverksamheten och barnhemmen fortsätter

Under hösten fortsätter verksamheten med gatupatrull, dagverksamhet, samt barnhem. Allt har gått bra för flickorna som bor i utfasningslägheten. Karina, en av dem, hjälpte hela sommaren till på lägren. Tack för ert stöd!

De små och anspråkslösa tändsticksbuntarna har varit viktiga i över 10 år för att samla in gåvor till hjälp för gatubarnen. Hjärtligt tack till var och en som varit med i tändstickskampanjen!

BESTÄLL

Gatubarnsprojektets tändstickor till dig själv eller till försäljning!

- 30 kr/bunt
- För försäljning: betalning när tändstickorna är sålda
- Fler än 3 buntar portofritt!

Beställning med inbetalningskort eller mail:
info@missionpossiblesweden.com

Avsändare: Mission Possible Sweden, Gamla Kyrkvägen 26, S-18253 Danderyd

MissionPossible

Hjälper gatubarn i Ryssland och Östeuropa

Mission Possible Sweden

Gamla Kyrkvägen 26
S-182 53 Danderyd
Tel: +46-(0)8-755 08 79
info@missionpossiblesweden.com
www.missionpossiblesweden.com

Mission Possible ry

PL 120, Merineulantie 4
01450 Vantaa
Tel. (09) 838 70128
Fax (09) 838 70122
mission.possible@icon.fi
www.mp-net.org

Mission Possibles arbete:

Vi har lokala medarbetare för att hjälpa gatubarn utom räckhåll för annan hjälp i Östeuropa. Gatubarn som fallit genom alla sociala skyddsnät. Vi strävar efter att ge helhetshjälp till barnen och få dem bort från gatan. Till ett nytt liv. Till en framtid med hopp.

Mer om Mission Possibles verksamhet på hemsidan

www.missionpossiblesweden.com

DIN MÖJLIGHET ATT DELTA I ARBETET:

Sverige:

Plusgiro: 90 11 54 - 5

Finland:

Nordea 230918-15317

Sampo 800019-9292

OKO 572068-218443

Insamlingstillstånd OKU 1878A

*Vår verksamhet finansieras genom gåvor.
Tack för ditt stöd!*